

punktet for denne Overvejelse for mig vilde være kommet: det vilde være stet, naar jeg kom til at fremsætte Forslag til Opfyldelse af § 27 i Loven af 12te April 1892 om Statsbanedriftens Ordning. De Herrer ville vist erindre, at der staar: "Taksregulativ med tilhørende Takster og Befordringsreglement samt Bestemmelser om Fribefordring af Personer og Gods for Statsbanedriftens Vedkommende fastsættes, indtil anderledes ved Lov bestemmes, af Indenrigsministeren. Senest for den i 1895 sammentrædende ordentlige Rigsdag bliver at fremsætte Forslag til Lov om de Regler, som skulle lægges til Grund for Fastsættelsen af Takster og Befordringsbestemmelser for Benyttelsen af Statsbanerne med tilhørende Søroiter." Der skal altsaa vedtages almindelige Regler her; det er under Forberedelse. Jeg kan ikke sige, naar Lovforslag i den Retning kan blive fremsat, jeg haaber, at det kan blive tidligere end den Slutningstermin, der er sat i § 27, nemlig 1895. Det var altsaa min Tanke, at det kunde være ret passende i Forening med det Lovforslag, der saa kom, at bringe det her foreliggende Spørgsmaal frem for Rigsdagen. Naar det er stet nu, kan Grunden dertil læses i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, idet det vil ses, at man fra thytt Side allerede har fremsat Forslag om en Samarbejdelse af den dansk-thytske, den thytskandinaviske og den thytsk-svensk-norske Forbindelsesgodstaxi i Overensstemmelse med de i Overenskomsten om den internationale Godstaxi indeholdte Regler. Man har altsaa fra anden Side ønsket, at vi tidligere, end jeg havde tænkt, det var nødvendigt, skulde gaa ind paa saadanne Bestemmelser som de, der her ere foreslaaede, og det er ganske vist ogsaa hensigtsmæssigt for os at gøre det, og derfor har jeg fremsat dette Lovforslag. Selve den internationale Overenskomst er jo udførlig; de Herrer kunne gøre dem bekendte med den, den er klart affattet. Jeg tror ogsaa, at jeg tør sige, at de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, ere saa klare og udtømmende, at de give tilstrækkelig Forklaring om forskellige Punkter. Jeg skal derfor kun nævne det Spørgsmaal, om det ogsaa var nødvendigt at forelægge dette Forslag, i alt Fald i Lovs Form for Rigsdagen — der kunde jo ogsaa tænkes andre Former, hvorunder man kunde behandle det. Den særlige Grund, hvorfor dette er nødvendigt, skal jeg henlede Opmærksomheden paa. Det er Bestemmelserne i Overenskomstens Art. 23, Art. 50, andet

Punktum, og Art. 51, andet Stykke, første Punktum. Der gøres nemlig fremmed Ret til en vis Grad anvendelig hos os ligesom dansk Ret hos fremmede, for saa vidt vi komme ind under Overenskomsten. I disse Tilfælde skulle Retsafgørelser, der ere truffene i det Land, der er nærmest interesseret i Sagen, og hvor Jærnbanen ligger, respekteres i Udlandet — under de der nævnte i øvrigt meget betryggende Former. Det er blandt andet et meget stort Fremskridt. Endnu skal jeg kun sige, at det store Publikum, som interesserer sig for Jærnbanevæsen, jo ikke saa meget vil føle Betydningen af Fordelene ved denne Overenskomst, fordi den ikke saa meget angaar Personbefordringen og Takster for Befordringen af Personer og Gods. I en Retning rammer den dog Personbefordringen — det har ikke saa megen Betydning her som andetsteds — nemlig at den lovlig gældende og kundgjorte Tarif maa lægges til Grund for Transporten, medens Ufford underhaanden mellem konkurrerende Baner, hvorved man ikke følger de offentlige Tariffer, er forbudt. For Jærnbanernes hele Ordning have Tarifferne stor Betydning, navnlig i det nu meget vanskelige Afregningsforhold, det vil sige den Forpligtelse og Ret, man har over for fremmede Jærnbaner, hvorom der slutes en stor Mængde Overenskomster mellem de forskellige Stater, og hvorom der kan opstaa tvivlsomme Retsspørgsmaal, der ere vanskelige at afgøre, medens de afgøres meget simpelt, naar man vedtager Regler for de forskellige Lande, der tiltræde denne Overenskomst. For Jærnbanernes Administration og for Landet som saadant vil der selvfølgelig i saa Henseende vindes overordentlig meget og selvfølgelig ogsaa for Handelen og for Trafikken, ikke saa meget for de rejsende. Om man senere kan komme til Regler, som ogsaa omfatte Personbefordringen, er et andet Spørgsmaal, det er der ikke taget Sigte paa her. De administrative Bestemmelser, der her er Tale om, gaa i en anden Retning; de have ikke egentlig sikkal Betydning, det er ikke saa meget Takstbestemmelser, der tages, men det er Ordningen af det gensidige Forhold mellem Jærnbanerne.

Den ærede Taler spurgte, om Dampfærgerne være indbefattede herunder. Ja, selvfølgelig, og jeg anser det for ganske unødvendigt at sige det udtrykkelig i Lovforslaget, thi de ere jo en integrerende Del af Jærnbanerne i den Forstand, at Indskrivning direkte fra Udlandet efter den offentliggjorte Tarif jo ogsaa omfatter Indskrivning paa Dampfærgeren. — Altsaa, jeg paastøner den